

[Riishøj]

som hr. Duetoft siger. Det, at man afgiver suveræniteten, er naturligvis et skridt frem imod en union, men den sag var bare klaret før Maas-trichtaftalen.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil sige til hr. Riishøj, at det, jeg opponerer mod, er ikke, at Danmark afgiver suveræniteten, for det gør vi naturligvis – det besluttede vi i 1986 – det, jeg opponerer mod, er, at SF hiver alle mulige direktiver ind i unionsdebatten, som ikke har noget med Unionen at gøre.

Det er urimeligt at angribe den kommende union, fordi der er nogle direktiver i forbindelse med det indre marked, som man i SF måske er uenige i. Hvad i alverden skal de hives ind i unionsdebatten for? Hvad skal de bruges som et argument imod Unionen for? De har ikke noget med den union at gøre.

Det, jeg gerne vil fastholde, er, at hvad enten vi siger ja eller nej til den union den 2. juni, er disse direktiver og diskussionen omkring dem nøjagtig den samme, så derfor er det urimeligt at hive det ind som et argument omkring unionsdiskussionen.

Tak til hr. Poul Nielson, fordi hr. Poul Nielson gav mig ret på det punkt.

Så vil jeg i øvrigt bede hr. Poul Nielson bekræfte, at rørledningen skulle overgå til staten vederlagsfrit sidst i 1990'erne, at det var staten, der efter den dato som ejer fastsatte de vilkår, andre end DUC skulle igennem rørledningen på, og at DUC også havde tilbudt at bygge en ekstra rørledning, således at der var kapacitet til andre operatører end DUC. Det vil jeg gerne bede om at få bekræftet.

Det er urimeligt over for A. P. Møller at fremstille det, som om A. P. Møller ønskede en monopolstilling på Nordsøen. De gjorde alt, hvad de kunne, for at åbne op for andre. Der står, så vidt jeg husker, i den forligsaftale, der blev indgået – uden at jeg kan den udenad, men jeg mener, at der står således – at i det omfang staten indgår aftale med andre operatører og andre koncessionshavere omkring levering af olie og gas, skulle man kunne lade det gå igennem ledningen i forhold til det, som planerne fra det offentlige var. Det er det offentlige, der fastsætter priserne, det er det offentlige, der fastsætter vilkårene for den ledning, når den er overgået til staten. Jeg vil ger-

ne bede hr. Poul Nielson bekræfte, at det faktisk var sådan.

Så kan vi have alle de andre diskussioner, men jeg synes ikke, at man skal skyde DUC og A. P. Møller noget i skoene, som rent faktisk er ukorrekt.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Jeg vil blot sige, at det, at man realiserer det indre marked, er et skridt frem mod Unionen. Hvis man ikke har et indre marked, er vilkårene for at realisere en union jo ikke til stede. Men det er sådan en mærkværdig diskussion, for vi prøver at bruge det på forskellig vis, men en realisering af det indre marked er da selvfølgelig en nødvendig del af at skabe en union, som man kan være tilhænger af eller modstander af.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Ja, og det med det indre marked tog vi stilling til i 1986.

Til hr. Duetoft vil jeg sige, at det ikke er muligt her at gå ind i den diskussion, hr. Duetoft ønsker at jeg skal gå ind i. Jeg skal i al stilfærdighed minde om, at de dokumenter, der er grundlag for at kunne svare ordentligt på hr. Duetofts spørgsmål, fortsat er fortroligtstemplede.

Det er også en kvittering til hr. Per Tærsebøl for at være omhyggelig også i denne omgang med, hvad man må og ikke må. Noget af det, man ikke må, er at referere til fortrolige dokumenter, så derfor kan jeg ikke hjælpe hr. Duetoft med andet, end at jeg tror, at mine synspunkter på alle detaljerne i sagen i forvejen er hr. Duetoft bekendte.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Selvfølgelig er hr. Poul Nielsons synspunkter mig bekendte, men det var måske meget rart, om andre også blev gjort bekendte med dem, så de kunne se, hvor meget underligt der er i Socialdemokratiets holdning her.

Jeg vil blot sige til hr. Poul Nielson, at det dokument, jeg henviser til, ikke er fortroligt; det foreligger som et almindeligt stykke udvalgsrapport. Det er den aftale, der blev indgået